

Jeg besøgte Dastak Kvindekrisecenter i Lahore i 2004 i samarbejde med Amnesty International, det udmundede i en vandreudstilling, der havde fokus på voldsramte kvinders vilkår i Pakistan.

Mit ønske med besøget i foråret 2020 var at tage en anden vinkel på kvinderne og deres historier. Jeg interviewede og fotograferede kvinder, der havde taget nogle vigtige valg i deres liv, og om hvilke drømme de havde haft forinden. I den østlige verden kan drømme have en profetisk betydning, og være afgørende for de valg, man træffer i sit liv. Denne tradition for at fortolke drømme kaldes "Istikhara" og har været historisk udbredt i den østlige verden. Jeg mødte en række stærke kvinder med nogle voldsomme, men meget livsbekræftende historier og de fortalte mig om de drømme, de havde haft og hvilken skelsættende betydning, det havde for deres liv. Til udstillingen vil der være tekster med uddrag af nogle af drømmene.

Det er en udstilling, der handler om at finde indre styrke i modgang og til at tage nogle nye valg og genfinde håbet og troen på livet. Portrætterne er farverige, poetiske og drømmende.

Ét af billederne blev udvalgt til udstilling på Kunstnernes Efterårsudstilling 2020. Her stod billedet alene uden tekst. Det understregede, at fotografierne i sig selv - når de står alene uden forklaring - kan inspirere og fortolkes på mange forskellige måder.

Til udstillingen i Christianshavns Beboerhus vil der være 10 portrætter i format 50x70, små detaljebilleder og tekster.